

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 sierpnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w B. III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Sędzia SR Sławomir Świerczek

Protokolant: J. N.

po rozpoznaniu w dniu 21 sierpnia 2019 w B.

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego S. N.

przeciwko pozwanemu M. N.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego M. N. na rzecz jego małoletniego syna S. N. alimenty w kwocie po 700 (słownie: siedemset) złotych miesięcznie, które płatne będą do rąk matki małoletniego W. N. do dnia 10-go każdego następującego po sobie miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat w terminie – począwszy od dnia 14.01.2019r.,

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. zwalnia pozwanego od opłaty od zasądzanego roszczenia,

IV. przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w B. na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. J. B. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

V. przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w B. na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. L. R. kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

VI. wyrokowi w pkt I nadaje rygor i klauzulę natychmiastowej wykonalności.

SSR Sławomir Świerczek

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

B., dnia 21 sierpnia 2019r.

III RC 4/19

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 21.08.2019 r.

Małoletni S. N. reprezentowany przez matkę W. N. domagał się zasądzenia od pozwanego ojca M. N., alimentom w wysokości 800 zł miesięcznie, płatnych do 10 – go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności. Uzasadniając pozew pełnomocnik z urzędu wskazał na to, że małoletni jest uczniem 3 klasy gimnazjum. Koszty bezpośredniego utrzymania małoletniego wynoszą około 1000 zł miesięcznie, do tego dochodzi koszt utrzymania lokalu w kwocie około 450 zł. miesięcznie. Matka małoletniego spłaca kredyt ratą wynoszącą ok. 450 zł miesięcznie i kartę kredytową kwota ok. 600 zł miesięcznie. Rodzice małoletniego pracują u tego samego pracodawcy, za wynagrodzeniem w wysokości ok. 1800 zł w przypadku matki W. N. i pok. 3100 zł w przypadku ojca M. N..

Pozwany M. N. reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu uznał żądanie pozwu do kwoty po 200 zł miesięcznie. Powołał się przy tym na fakt osadzenia pozwanego w areszcie i to, że M. N. w warunkach odosobnienia nie pracuje. Potrzeby małoletniego nie uzasadniają tak wysokich alimentów, jak dochodzone pozwem a matka również ma możliwości zarobkowe, by sprostać kosztom utrzymania powoda.

Sąd ustalił, co następuje:

S. N. urodził się dnia (...) w J., z ojca M. i matki W., którzy pozostają w związku małżeńskim i nie toczy się sprawa rozwodowa. 15 letni powód jest uczniem 3 klasy gimnazjum w m. Z.. Przy rozpoczęciu roku szkolnego matka wydała na wyprawkę około 1000 zł. Kwota ta obejmowała zakup podręczników – oprócz tych, które zapewniła szkoła, zeszytów, przyborów szkolnych, plecaka oraz uiszczenie składek na ubezpieczenie, radę rodziców. Szkołą w roku szkolnym organizuje wycieczki, np. do A. kosztowała 200 zł. S. N. nie radzi sobie z matematyką i korzysta z korepetycji za 50 zł. miesięcznie. Wyżywienie małoletniego kosztuje około 500 zł miesięcznie. Małoletni cierpi na trądzik i płaskostopie. Zakup wkładek ortopedycznych kosztuje ok. 100 zł na pół roku a leczenie trądziku ok. 100 zł miesięcznie. Taka sama kwota 100 zł miesięcznie jest średnio przeznaczana na zakup odzieży i obuwia dla małoletniego. Powód zamieszkuje razem z matką. Należność za prąd wynosi ok. 130 zł, za gaz ok. 25 zł, podatek 10 zł., opłata za telefon i Internet 150 zł miesięcznie. Wydatki na chemię gospodarczą i środki czystości to ok. 100 zł a wywóz śmieci 56 zł. miesięcznie. W 2014 roku W. N. wzięła kredyt w wysokości 20.000 zł na remont dachu. Spłaca go miesięczną ratą w wysokości 450 zł. Termin spłaty upływa w 2012 roku. W związku z potrzebą pokrycia bieżących kosztów matka małoletniego korzystała debetu na karcie w wysokości ok. 500 – 600 zł. . W. N. pracuje w tej samej firmie co M. N., jako magazynier. On załatwił jej tą pracę, bo wcześniej zarabiała mniej. zarabia około 1800 zł miesięcznie, z nadgodzinami 220 a nawet 2700 zł. Bierze je wtedy, gdy potrzeba pieniędzy na wydatki lub spłatę kredytu. Do pracy dojeżdża wydając ok. 400 zł na paliwo. W. N. ma utrzymaniu pełnoletniego, niepracującego syna z pierwszego małżeństwa, P. T.. Nadto w okresie, gdy M. N. był już wcześniej osadzany w zakładzie karnym (jazda po alkoholu, znęcania się, zakaz zbliżania do W. N.) spłacała obciążające go alimenty na syna z pierwszego małżeństwa w wysokości 500 zł, z kosztami komorniczymi 585 zł. W. N. nie posiada na terenie Gminy (...) gospodarstwa rolnego, lasu oraz nieruchomości. Dom ogrzewany jest węglem i matka małoletniego w sezonie grzewczym jeździła do składu gdzie zakupywała tygodniowo około 300 kilogramów węgla. Pozwany M. N. w dniu 6.03.2019 r. został po raz kolejny pozbawiony wolności, za znęcania się nad matką małoletniego. Do 23.10.2018 roku rodzina zamieszkiwała wspólnie. Potem pozwany wyprowadził się, bo miał zakaz zbliżania się. . Przed osadzeniem, od 1.01.2019 r. pracował za wynagrodzeniem w wysokości ok. 3100 zł netto. Do tego dochodziło wynagrodzenie za nadgodziny. Pracował jako spawacz – ślusarz. Wcześniej miał się różnych zajęć, był: kierowcą, pracownikiem budowlanym - układał kostkę, wykonywał dachy, pracował także jako masarz przy rozbiorze mięsa. Miał tam zarabiać około 1500 zł miesięcznie. W grudniu 2018 roku przekazał na utrzymanie rodziny tylko 200 zł, tyle samo w styczniu . W lutym pieniądze przeznaczył na biżuterię, dyskoteki i alkohol. M. N. jest uzależniony od alkoholu. Od lutego do kwietnia 2019 roku miał realizować program leczenia odwykowego. Zasztyto mu lek przeciwalkoholowy. Między 20.01 a 6.03.2019 r. pozwanych przebywał w domu , przyczyniał się do pokrywania rachunków. Po tymczasowym aresztowaniu został zwolniony przez sąd w T.. Potem ponownie osadzony. Od 25.07.2019 r. odbywa zaległy wyrok. Pozwany, w okresie między jednym a drugim pozbawieniem wolności miał

możliwość zarobienia, jak sam twierdzi, ok. 8000 zł za wykonanie łazienki. Wiosną 2019 roku pozwany dał synowi używany rower, który zakupił od sąsiada.

Stan cywilny małoletniego ustalił sąd w oparciu o odpis aktu jego urodzenia. Zgodnie z przepisami ustawy o aktach stanu cywilnego, akty te stanowią wyłączny dowód na okoliczności nimi objęte. Potrzeby małoletniego ustalił sąd na podstawie zeznań matki W. N.. Zaslugują one na wiarę albowiem pochodzą od osoby, która na co dzień, bezpośrednio sprawuje pieczę nad powodem. Nadto podane przez nią kwoty odpowiadają realiom rynkowym. Wystarczy wskazać na koszty wyżywienia 15 letniego, dorastającego powoda podane przez matkę w skali miesiąca. Wynoszą one około 16 zł. /dzień – śniadanie, II śniadanie, obiad, podwieczorek i kolacja. To samo dotyczy wydatków na wyprawkę szkolną – wraz z wydatkami w ciągu roku szkolnego, zakupów odzieży i obuwia, czy kosztów leczenia., zakupu chemii gospodarczej i środków czystości. Wydatki na media zostały potwierdzone rachunkami pochodzącymi od ich dostawców. Możliwości zarobkowe rodziców powoda potwierdzają wzajemnie spójne zeznania W. N. i M. N. oraz zaświadczenia od ich pracodawcy. Tak samo jak fakt burzliwego przebiegu związku W. N. i M. N. – pod kątem alimentowania małoletniego i pokrywania kosztów utrzymania rodziny, powodów osadzenia pozwanego i aktualnego pozostawania przez niego bez zatrudnienia w warunkach ZK. Również zgodne zeznania stron pozwoliły na stwierdzenie tego, że matka małoletniego utrzymuje jeszcze jedno dziecko. W tym zakresie sąd dał wiarę własnoręcznym potwierdzeniom W. N., kwot otrzymanych od pozwanego i przedłożonym przez niego paragonom fiskalnym. Ustalenia sądu, co do sytuacji majątkowej potwierdza zaświadczenie UG S., które jako dokument urzędowy korzysta z domniemania autentyczności. Dokumentacja medyczna M. N. pozwoliła sądowi na stwierdzenie problemów z uzależnieniem od alkoholu. Sąd obdarzył ją walorem wiarygodności, bo pochodzi od osób zawodowo zajmujących się tą problematyką.

Sąd rozważył, co następuje:

Przepisy regulujące obowiązek alimentacyjny mają bezpośredni związek z problematyką władzy rodzicielskiej. W szczególności art. 95 i 96 krio statuują obowiązek rodziców sprawowania pieczy nad osobą dziecka, jego wychowania - a więc troski o jego fizyczny i duchowy rozwój, przygotowania do pracy odpowiednio do jego uzdolnień. W myśl art. 128 krio obowiązek dostarczania środków utrzymania i wychowania spoczywa na rodzicach. Obowiązek ten ma charakter bezwzględny. Kryteriami wyznaczającymi wysokość alimentów są, z jednej strony usprawiedliwione potrzeby dziecka, z drugiej strony możliwości zarobkowe i majątkowe rodziców. Rodzaj potrzeb, ich charakter zależy w każdym przypadku od indywidualnych okoliczności wiążących się z osobą małoletniego powoda, jego sytuacji bytowej, zdrowotnej, edukacyjnej, itd. Stosownie do wskazanych wyżej dyrektyw rodzice zobowiązani są zabezpieczyć potrzeby związane z wyżywieniem, odzieżą, obuwiem, dachem nad głową, higieną, leczeniem, wykształceniem, dostarczaniem rozrywek, rozwojem zainteresowań i zdolności. Precyzuje te uregulowania art. 133 i 135 kodeksu rodzinnego. Małoletni powód liczy 15 lat życia. Nie jest, więc w stanie utrzymać się samodzielnie. Skoro tak, to nie musi wykazywać niedostatku, by uzyskać świadczenie alimentacyjne ze strony rodziców. Art. 133 krio statuuje zasadę równej stopy życiowej dzieci i rodziców. Stanowisko to jest utrwalone w orzecznictwie Sądu Najwyższego (SN z dnia 5.01.1956r., III Cr 919/55, OSN 1957, poz.74) i zapoczątkowane zostało jeszcze pod rządami kodeksu rodzinnego z 1950 roku. Trudna sytuacja materialna rodziców nie zwalania ich z obowiązku utrzymywania dzieci na takiej samej stopie życiowej, na jakiej sami żyją. Potrzeby małoletniego S. N. są usprawiedliwione. Pozwanego zaś, stać na alimentowanie dziecka kwotą ustaloną w wyroku. Posiada popłatne umiejętności pracownika budowlanego, spawacza – ślusarza, masarza, kierowcy. Przepisy krio przewidują również jako jedną z form realizacji obowiązku alimentacyjnego osobiste starania o wychowanie i utrzymanie dziecka. Taką formę pieczy sprawuje nad małoletnim jego matka. Co prawda powód liczy już 15 lat życia i ta troska nie jest absorbująca, to jednak pozwany w tego rodzaju czynnościach udziału nie bierze. Przed osadzeniem w ZK musiał wyrodzić się z domu, ze względu na zakaz zbliżania się do ofiar przemocy. Zasadzając od pozwanego alimenty w kwocie po 700 zł miesięcznie sąd wziął pod uwagę to, że jakie czyny M. N. odbywa karę pozbawienia wolności. Są to przestępstwa, czyny umyślne – znęcanie się i jazda po alkoholu. Gdyby M. N. powstrzymał się od ich popełnienia, to w warunkach wolnościowych swobodnie sprostałby obowiązkowi alimentowania syna kwotą ujętą w sentencji. Sąd podzielił tu pogląd wyrażony w uchwale 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 26.05.1995 r. sygn.. III CZP 178/94, OSNC nr. 10, poz.136, że można nie uwzględnić niekorzystnej zmiany w możliwościach zarobkowych

pozwanego , spowodowanej osadzeniem go w warunkach zakładu karnego. Mając na uwadze powyższe okoliczności orzeczono jak w sentencji na mocy powołanych przepisów i poglądów Sądu Najwyższego, mając jednocześnie na uwadze poglądy Sądu Najwyższego zawarte w Uchwale Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej z dnia 16.12.1987r. sygn. III CZP 91/86, OSNP 1988 nr. 4 poz.42. Oddalając powództwo w zakresie przekraczającym 700 zł miesięcznie sąd miał na uwadze to, że w tym zakresie koszty utrzymania małoletniej nie zostały udowodnione, stosownie do art. 6 k.c. Orzekając o kosztach sąd miał na uwadze art. 102 kpc . Ze względu na pozostawanie pozwanego bez pracy w ZK, ciężące na nim obowiązki alimentacyjne sąd odstąpił od obciążania go kosztami od zasądzonego roszczenia. Stosownie do wyniku procesu sąd orzekł o kosztach wynagrodzenia pełnomocników z urzędu, stosując przy tym § 2 pkt. 4) i § 4 ust. 1 pkt.9) i ust. 4 w zw. z § 2 pkt. 4) w stosunku do pełnomocnika powoda a § 4 ust. 1 pkt. 9). w stosunku do pełnomocnik pozwanego .Nadając rygor natychmiastowej wykonalności sąd oparł się o przepis art. 333 § 1 pkt. 1) kpc.

SSR Sławomir Świerczek

(...)

(...)

(...)